

ФРАНЦУСКО-ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПРАВНИЧКИ ДАНИ У БЕОГРАДУ. — Од 20 до 25 маја т. г. одржани су Београду други француско-југословенски правнички дани. Први су били одржани маја прошле године у Паризу. План је да се сваке године они одржавају наизменично у обе земље.

На овим данима учествовала је француска делегација од 15 чланова, састављена од судија виших судова, чланова Државног савета, професора универзитета и других истакнутих правника, на челу с Марком Анселом. (*Marc Ancel*), касационим судијом и познатим француским радником на пољу упоредног права и упознавања с правним животом других земаља. С југословенске стране су учествовали бројни наши истакнути правници, како из Београда, тако и из Загреба, Љубљане и Сарајева, на челу са савезним јавним тужиоцем Браном Јевремовићем.

Радни део састанка трајао је три дана. Расправљала су се три питања — сваки дан по једно. Рад је био организован тако што су одређени референти, по један са обе стране, припремили реферате о датим питањима, па су ови реферати умножени и благовремено достављени учесницима. Тако су учесници могли подробно проучити реферате и припремити се за дискусију. Зато реферати нису ни били читани већ су референти само у кратком усменом уводном излагању истакли главне тачке својих реферата о којима би требало расправљати.

Првог дана расправљано је о реферату Р. Уена (*Roger Houin*), декана Правног факултета у Рену и секретара Комисије за реформу Грађанског законика, „Проблеми приватног права у вези с јавним или социјализованим предузећем у француском праву” и о реферату референта А. Финжгара, професора Правног факултета у Љубљани, „Јавно добро, државна и друштвена имовина са гледишта приватног права”.

Другог дана је расправљан реферат Х. Барбеа (*Henri Barbet*), *maitre des requêtes* у Државном савету, који је у знатној мери допунио и проширио реферат отсутног Пижеа (*Puget*), члана Државног савета, „Проблеми јавног права које поставља јавно или социјализовано предузеће” и реферат Сл. Поповића, саветника Секретаријата за законодавство Савезног извршног већа, „Јавно добро, државна и друштвена имовина са гледишта јавног права”.

Трећег дана предмет расправе су били реферати о положају окривљеног у кривичном поступку и о његовом праву на одбрану, које су поднели касациони судија М. Ролан (*Maurice Rolland*) и В. Бајер, професор Правног факултета у Загребу.

Користећи искуство прошлогодшњих правничких дана, дискусија је била боље организована, па је била и много занимљивија и плоднија. Учествовао је велики број говорника с обе стране. Додирнута су и више или мање подробно расправљена бројна, теориски и практично важна питања. Теориски је несумњиво најзначајнија дискусија око појма друштвене својине. На основу поднегих реферата видело се да правни положај национализованих предузећа у Француској и Југославији, и поред дубоких разлика, показује и знатне сличности, које чине да би и за француско право било тачније кад се национализована предузећа не би сматрала државном својином (како се то код нас обично сматра) већ друштвеном својином. Показало се да се и међу француским правницима воде дискусије о карактеру својине на средствима којима ра-

сполажу ова предузећа. Француски правници су се сложили с нама да је појам друштвене својине онако како га ми схватамо најпогоднији и за њихова национализована предузећа, као и да је појава такве друштвене својине (која, уствари, није ништа друго до један облик одумирања класичне, неограничене својине) резултат одговарајућих дубоких друштвених промена које се врше и у капитализму, иако спорљивим темпом но у земљама које изграђују социјализам.

Резултати дискусије о овом питању, као и о неким другим питањима, несумњиво могу послужити као полазна тачка за продубљење проучавања овог проблема како у нашој тако и у француској правној науци.

Поред ових непосредних научних резултата ови дани несумњиво су много допринели бољем упознавању и зближењу наших и француских правника и учвршћењу њихових веза које ће бити коришћене ради даље плодне сарадње, и, нарочито, подробном упознавању француских правника с неким нашим правним установама. Тако су француски гости посетили Казнени завод у Пожаревцу, где су се на лицу места упознали с нашом казненом политиком, а затим Савезни врховни суд, Институт за упоредно право и неке друге установе.

Ови успешни правнички дани побуђују наде у даљи плодан развитак будућих додира у оквиру француско-југословенске правничке сарадње, а и указују на потребу испитивања организовања сличних додира у циљу упознавања с правним животом других држава. Јер и овог се пута показало да ништа не може да замени жалотворност непосредног личног додира и да лични додир и жива реч нису изгубили своју вредност ни у ово доба свестране механизације живота.

Л.

ОДБРАНЕ ДИСЕРТАЦИЈА НА ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ. — Душан Радоман, адвокат, одбранио је 9 априла т. г. своју докторску дисертацију „Претпоставке и њихова функција у грађанском праву“.

Нико Мартиновић, научни сарадник Историског института НР Црне Горе, одбранио је 5 априла т. г. своју докторску дисертацију „Историја кодификације црногорског имовинског права“.

Александра Ђурановић, службеник Секретаријата за рад Савезног извршног већа, одбранила је 15 маја т. г. своју докторску дисертацију „Посебна заштита запослених жена и материнства“.

Драгаш Денковић, асистент Правног факултета у Београду, одбранио је 12 јуна т. г. своју докторску дисертацију „Вршење државне службе и одговорност за штету проузроковану грађанима“.

Павле Димитријевић, асистент Правног факултета у Београду, одбранио је своју докторску дисертацију 15 јуна т. г. „Правоснажност управних аката“.

Миленко Јовановић, секретар Савезног врховног суда, одбранио је 29 јуна т. г. своју докторску дисертацију „О пороти (историски и упоредноправни преглед)“.

ПРЕДАВАЊА СТРАНИХ ПРОФЕСОРА НА НАШЕМ ФАКУЛТЕТУ. — Поред предавања др. Алекса Вајла (Alex Weill), декана Факултета правних и политичких наука у Стразбуру, „Утицај упоредног права на француско грађанско право“ (које објављујемо у овом броју), у току априла и маја одржана су још и ова предавања: др. Каралабас Фрагистас, проф. Универзитета у Солуну, „Златна клаузула у грчком привредном праву“; др. Пол Корнил (Paul Cornil), проф. кривичног права и генерални секретар министарства правосуђа Белгије, „Модерни затвори“; др. Д. Н. Честер

(D. N. Chester), проф. Универзитета у Оксфорду, „Односи централних органа власти и локалних органа управе у Енглеској” и „Британски службенички систем”; др. Грифит (J. A. G. Griffith), адвокат и хонорарни проф. Универзитета у Лондону, „Организација локалних власти у Енглеској и Велсу”.

КОНФЕРЕНЦИЈА КАТЕДАРА ДРЖАВНО-ПРАВНЕ ИСТОРИЈЕ. — Већ је постала традиција да се сваке године, у једном од наших универзитетских центара, одржи конференција катедара државно-правне историје наших правних факултета. На последњој конференцији, која је одржана у Београду 15 и 16 новембра 1956, расправљано је о наставним програмима за општу историју државе и права, римско право и историју државе и права народа ФНРЈ. Сем тога дискутовано је о организационо-стручним проблемима који проистичу из рада на унапређењу сарадње са Институтом за историју државе и права у Загребу и Институтом за историску документацију у Сарајеву.

Учесници конференције су упоређењем наставних програма за општу историју државе и права дошли до закључка да на већини правних факултета настава тог предмета заузима приближно исто место. Пошто је новим статутима односно нацртима статута за наставу опште историје државе и права резервисано најмање три (2+1) часа недељно, препоручено је да се ова сразмера по могућности и убудуће одржава. У дискусији је истакнуто да се изучавањем овог правно-историског предмета даје приказ општег развитка државе и права од њиховог настанка до савременог стања. Изнето је мишљење да је за изграђивање младих правничких кадрова неопходно изучавање овог предмета.

Посебна пажња била је посвећена питањима изједначавања програма наставе опште историје државе и права на свим нашим правним факултетима. Том приликом дошло се до закључка да се наставни програми ове дисциплине у неким деловима углавном слажу. То нарочито важи за робовласнички период и феудализам. Програми наставе Београдског и Загребачког правног факултета у општим цртама показују највише сличности. Сем тога, њима је обухваћен цео историски развитак државе и права. Ти моменти су утицали на формирање гледишта да наведени програми могу послужити као основна оријентација за уједначавање програма. Већи број дискутаната посветио је своје излагање питању изналажења одговарајућих сразмера за изучавање појединих историских периода. Већина је била мишљења да све историске периоде треба обрађивати у сразмерама које одговарају њиховом реалном значају. Притом је наглашено да се новија и најновија историја државе и права изучавају детаљније с обзиром и њихову важност и потребу непосреднијег повезивања развитка државе и права у прошлости са садашњим стањем. Препоручено је да се што пре приступи колективној изради уџбеника за општу историју државе и права по новом наставном програму.

На овој конференцији је констатовано да су програми свих пет факултета за предмет римско право усклађени. Римско право се предаје пре свега као историска дисциплина која се ипак тако уобличава да уједно уводи студенте у основне правне појмове и правну терминологију. Многи учесници у овој дискусији су истакли да је римско право одличан пример на коме се студентима може приказати условљеност и уска повезаност правних установа са економским и друштвеним односима. У настави је посвећена посебна пажња институтима који су од значаја за разумевање савременог грађанског права. Пошто је римско право основа свих континенталних цивилних права, његова настава је усмерена тако

да студентима служи и као подлога за разумевање и упоредно изучавање тих права, као и међународног приватног права. У дискусији је покретано и питање односа и разграничења опште историје државе и права и римског права. Да би се избегла евентуална понављања материје, конференција је закључила да се задржи досадашње стање. Према томе, питање римског права у Византији и његову рецепцију треба детаљније изучавати у оквиру предмета опште историје државе и права. У погледу постојећег броја часова за наставу римског права изражено је мишљење да је то крајњи минимум у коме се једва може завршити садашњи скраћени програм.

Кроз дискусију о наставним програмима за историју државе и права народа ФНРЈ претежно су изложена мишљења о настави и садржини овог предмета. У вези са наставом препоручено је да се у првом семестру обрађује период до XIX века а у другом XIX и XX век. Због обимности грађе за националну државно-правну историју конференција је била мишљења да се могу предавати само одабрана поглавља, уколико на одговарајућем факултету има учбеника за то наставно подручје. Под тим поглављима, како је то формулисано у закључцима, подразумевају се кључни проблеми и преломна збивања која су од нарочите важности за боље познавање нашег државно-правног развитка. Да би се настава овог предмета интензивније унапређивала препоручена је размена наставника који се баве исцрпним проучавањем појединих периода или земаља, као и стварање зборника одабраних извора за државно-правну историју. Институт за историску документацију у Сарајеву показао је спремност да преузме издавање корисних материјала.

Конференција је истакла да предметом историја државе и права народа ФНРЈ треба равномерно обухватити развитак свих југословенских земаља. Да би се притом одржао реалан обим постојећих програма, изражено је опште мишљење да у појединим периодима треба нарочито указивати на државне творевине и правне системе који су били најизразитији. На овој конференцији било је такође речи о предмету историја народне власти. Закључено је да ова, научна и наставна дисциплина треба да чини саставни део катедара за историју државе и права. На факултетима на којима се историја народне власти не предаје као посебан предмет, неопходно је да се она укључи у програм државно-правне историје.

Посебно су размотрене могућности за међусобну сарадњу наших правних историчара преко Института за историју државе и права у Загребу и Института за историску документацију у Сарајеву. Услови сарадње, које пружају те установе, могу бити боље искоришћени тешким везама катедара на припреми публикација, размени информација и библиографских података и организовању предавања.

М. М.

ДРУГИ САСТАНАК КАТЕДАРА ЗА КРИВИЧНО ПРАВО. —

У времену од 9 до 11 маја 1957 у Бегуњама (НР Словенија) одржан је Други састанак катедара за кривично право свих правних факултета у земљи. Овоме састанку су присуствовали: од стране Правно-економског факултета у Љубљани професори др. Хинко Лучовник и др. Јанез Милчински, др. Катја Водопивец и др. Петер Кобе, научни сарадници Криминолошког института, Мајда Стробл, асистент, др. Јанез Какони, проф. Медицинског факултета и управник Болнице за душевне болести у Бегуњама, и др. Франц Север, помоћник јавног тужиоца НР Словеније и хонорарни предавач кривичног права; од стране Правног факултета у Загребу професори др. Владимир Бајер и др. Богдан Златарић и асистент Маријан

Дамишка; од стране Правног факултета у Сарајеву др. Александар Стајић, ванредни професор, Бесим Ибрахимашић, асистент и Рајка Купчевић, асистент Криминолошког института; од стране Правно-економског факултета у Скопљу Панта Марина, доцент и Борис Стефановски и Љиљана Антољак, асистенти; и од стране Правног факултета у Београду — у одсуству спречених наставника — асистенти др. Милош Радовановић и Мирослав Ђорђевић.

Састанку је председавао др. Хинко Лучовник, а записник водила др. Мајда Стробл. После отварања састанка присутни су минутом ћутања одали пошту преминулом члану др. Димитрију Папазоглуу, бив. ванредном професору Правно-економског факултета у Скопљу, а затим су обишли оближње гробље талаца стрељаних од немачког окупатора у времену од 1941—1945 и положили заједнички венац.

Састанак је имао следећи дневни ред:

1. — Дискусија о проблему студија кривичноправних предмета на правним факултетима — (а) садашње стање, како је уређено статутима или предвиђено у нацртима статута и како се спроводи у наставној пракси, и (б) питање перспективног уређења ових студија с гледишта јединственог уређења режима студија.

2. — Дискусија о раду и перспективама рада криминолошких односно криминалистичких института при правним факултетима (научно-истраживачки и педагошки рад); сарадња факултетских института са институтима и другим сличним установама при државним секретаријатима за унутрашње послове народних република и при Савезном државном секретаријату за унутрашње послове; сарадња криминолошких и криминалистичких института са институтима за судску медицину и судску психијатрију.

3. — Актуелни проблеми из области кривичног права у вези са припремама за измену Кривичног законика.

По првој тачки дневног реда најпре су претставници факултета поднели извештаје о начину извођења наставе из предмета катедре за кривично право на појединим факултетима. После сваког извештаја присутни су се постављањем питања детаљније упознали са појединостима које су их интересовале. Поводом реферата др. Петера Кобеа „О перспективном уређењу наставе кривичноправних дисциплина“, већина учесника је изразила мишљење да би увођење криминологије, криминалистике, судске медицине и судске психијатрије као обавезних предмета било корисно, али да би то преоптеретило програм студија на Правном факултету и могло имати за последицу продужење трајања студија на пет година, што се ниуком случају не би могло прихватити. Стога се стало на гледиште да решење овог проблема треба тражити у студијама после дипломирања и специјалним течајевима где би се омогућило изучавање ових предмета онима који за то имају потребе и интереса. Исто тако изнето је мишљење да би програме наставе из кривичног права и кривичног поступка требало допунити подацима криминологије и криминалистике. У вези са питањем испита, истакнуто је да би подлога за испите требало да буду уџбеници а не предавања, која и иначе студенти у довољној мери не посећују. У складу са овим мишљењима донети су и одговарајући закључци.

По другој тачки дневног реда претставници појединих факултета пружили су податке о раду и организацији института на њиховим факултетима, док је даља дискусија о сарадњи између института одложена с обзиром на одсуство наставника Београдског правног факултета и претставника института и сличних установа из ресора унутрашњих послова.

По трећој тачки дневног реда дискутовано је о претстојећим изменама Кривичног законика. Дискусија се углавном водила о

проблему кривичне одговорности малолетника и о кривичним делима против народне привреде. Том приликом изражена су мишљења о потреби изостављања казне конфискације и новчане казне за малолетнике, као и о увођењу само једне јединствене казне лишења слободе за малолетнике, у трајању од 1 до 10 година, уместо досадашњих казни затвора и строгог затвора. Поред тога, било је и предлога за увођење казни лишења слободе малолетника за време празника и обавезног боравка малолетника у одређено време у установама за васпитање односно центрима за старање о малолетницима. Истакнуто је и мишљење да би питање кривичне одговорности малолетника требало регулисати посебним законом, као што је то учињено у неким државама, а не новелирањем постојеће материје у Кривичном законнику.

Дискусија је вођена и о чл. 6, ст. 3, Кривичног законика у том смислу да се овом ставу да таква формулација да поред стања привремене душевне поремећености обухвати и стање сна. У вези са овим чланом дискутовало се и о увођењу мере безбедности упућивања у завод за лечење алкохоличара. Исто тако истакнут је и предлог о уношењу у Кривични законик одредбе да се условна осуда може условити и обавезом подвргавања условно осуђеног лица амбулантном лечењу од алкохолизма.

Даља дискусија вођена је око измена Кривичног законика које се односе на кривична дела против народне привреде, несавесног пословања, појма службеног и одговорног лица, као и о још неким мање значајним питањима.

Решено је да се следећи састанак одржи у току идуће године, па је прихваћен предлог проф. др. А. Стајића да се организација овог састанка повери Катедри за кривично право Правног факултета у Сарајеву.

За време одржавања састанка учесници су разгледали Болницу за душевне болести у Бегуњама, у чијим просторијама је и одржан састанак, а по завршеном раду приређен је заједнички излет, којом приликом су учесници посетили Прешернов музеј у Прешерновом родном месту Врби.

Др. М. Р. и М. Ђ.

НОВИ СИСТЕМ ДОКТОРАТА ПРАВНИХ НАУКА У ФРАНЦУСКОЈ. — После реформе студија права у Француској — продужење наставе од три на четири године, увођење новог наставног плана и нових програма појединих предмета, као и измене у режиму студија — (о тој реформи писао је наш часопис, в. бр. 3/54, стр. 175 и бр. 1/56, стр. 115), сада је на реду реформа доктората правних наука. У оквиру комисије која је била образована да предложи реформу студија права, радила је и поткомисија за реформу доктората правних наука. Образоване су групе које су сачиниле пројекте за стицање степена доктора појединих група правних, политичких и економских наука. Проф. А. Вајл (A. Weill), декан Факултета правних и политичких наука у Стразбуру, који је априла месеца ове године боравио у Београду и коме је, као члану ове комисије, наложено да изради пројекат новог система доктората наука за грађанско право и кривично право, упознао нас је са пројектом реформе коју је предложио. Уредништво сматра да ово може бити интересно за читаоце *Анала* па стога доноси овде кратак приказ тог пројекта.

Пре но што се приступи изради тезе и њеној јавној одбрани, докторанд је дужан да заврши курс виших студија приватног права и кривичног права (у француској организацији студија права кривично право чини саставни део приватног права). Овај курс је замишљен тако да оспособи докторанда за полагање испита али истовремено он има за циљ да га припреми за самосталан научни

рад и, тако га оспособи за израду докторске дисертације. Курсеви се организују из следећих предмета: грађанског права, трговинског права, радног права са социјалним осигурањем, историје правне мисли, кривичног права — општи део, криминологије и доктрине кривичног права, криминалитета омладине и пенитенцијарне науке. Сем ових курсева које мора организовати сваки факултет, остављено је да поједини факултети одржавају и друге према својим могућностима.

Курсеви се одржавају за сваки предмет једном недељно (један сат). Овако мали број часова одређен је са циљем да се остави што више времена докторанду да самостално ради. Уствари, курсеви и имају пре свега за циљ да уведу докторанда у методу научно-истраживачког рада.

Поред курсева факултет организује консултације професора са докторандима са циљем продубљивања појединих питања као и што бољег оспособљавања докторанда за научни рад. Консултације се могу организовати како за питања из предмета докторског курса тако и из других области као напр.: правне социологије, кривичне социологије, метода упоредног права, а такође и ради бољег савладавања страних језика, нарочито стручне терминологије. Ове консултације се одржавају 15—20 пута годишње и трају сат и по.

Да би добио диплому виших студија за коју је докторанд припремљен путем курсева и консултација предвиђена су три сукцесивна испита:

1. Први испит је прелиминаран и састоји се из три дела. Он има за циљ да провери да ли је докторанд оспособљен за самосталан истраживачки рад. Први и други део овог испита обухватају: по избору кандидата једну од двеју следећих група задатака: или (а) састављање једне расправе из области историје правне мисли; (б) анализа једног документа из области правне социологије; или (а) састављање једне расправе из области криминологије и криминалитета омладине; (б) анализа документа из области криминологије. Ови задаци раде се писмено у току четири сата. Трећи део обухвата: по избору кандидата или превод правног текста са страног језика без речника као и израду резимеа на француском језику неког другог страног текста, или писмени испит из области метода упоредног права.

2. Докторанд може приступити полагању другог испита само ако је положио први прелиминарни испит. Тај други испит обухвата израду два писмена састава из области предмета који се предају на докторандском курсу. Овде такође докторанди могу оптирати као и при полагању првог испита, између две групе, већ према томе да ли су се оријентисали на грађанско право или на кривично право. У оквиру прве групе писмени задаци се раде из следећих области: један из области грађанског права, а други по избору кандидата: из трговинског или радног права са социјалним осигурањем или општег дела кривичног права. У оквиру друге групе: један из области општег дела кривичног права, а други према избору кандидата: из грађанског или трговинског права или радног права са социјалним осигурањем. Израда ових задатака траје пет сати. Докторанд може уместо једног од ова два писмена рада, захтевати да код своје куће изради писмени састав, који мора бити из области које су горе наведене.

3. Трећи, завршни испит, који је усмен и који уствари претставља дискусију између испитне комисије и кандидата, има за циљ да утврди да је докторанд стекао висок степен правничке културе. И овде је испитна материја подељена у две групе: грађанско-правну и кривичноправну. У оквиру прве групе кандидат полаже следеће предмете: (а) трговинско право, или радно право са соци-

јалним осигурањем или кривично право — општи део. Притом кандидат неће полагати онај предмет из кога је радио писмени састај 7 оквиру претходног испита; (б) по избору кандидата два предмета која су предавана на докторандском курсу или су били предмет консултација при чему кандидат не може изабрати онај предмет који је већ полагао током првог или другог испита. — У другој групи кандидат полаже следеће предмете: (а) пенитенцијарне науке и криминалитет малолетника; (б) два предмета по избору кандидата под истим условима као и докторанди који су изабрали прву групу.

Испитна комисија може на један сат пре испита упознати кандидата са питањима која ће му бити постављена. Ако то учини кандидат ће о овим питањима размишљати на затвореном месту при чему му комисија може одобрити да собом узме одређене материјале (законске текстове и сл.). Овај испит траје око сат и по.

Тек пошто положи сва три испита докторанд приступа изради докторске тезе. Јавна одбрана тезе изводи се пред комисијом од три члана (изузетно више, а највише пет). Одбрана траје сат и по.

Реформа чије смо главне црте изложили, има за циљ да докторату правних наука подигне вредност. Одбацује се досадашњи систем у коме је докторанд дужан да полаже четири одвојена испита којима се проверава знање, углавном, из одређених предмета општег курса и у обиму у коме се они предају на томе курсу. Сем тога, реформа полази од тога да докторат не треба да буде само уска специјализација већ да он има за циљ да формира правника са високим степеном правничке културе и да га оспособи за самосталан истраживачки рад.

Несумњиво да овако реформисан систем доктората правних наука отежава и продужује припреме за стицање степена доктора тих наука. Ако потсетимо да су и студије права, после реформе извршене пре две године, такође продужене и отежане, намеће се закључак да се у Француској формирању правничких кадрова посећује велика пажња и да се жели да ти кадрови буду што боље и на савременији и ефикаснији начин оспособљени за свој посао.

V. С.

ПРИМЉЕНЕ КЊИГЕ

Сретен В. Вукосављевић: *Организација динарских племена*. [Sreten V. Vukosavljević: *Organisation des tribus dinariques.*] [Avec le résumé en français.] (Посебна издања САН, књ. CCLXX: Етнографски институт, књ. 7 — Уредник: дописник Војислав С. Радовановић.) Београд, издавачка установа САН „Научно дело”, 1957, IV + 122 страна.

Vladimir Bayer: *Prestanak prava azila u Hrvatskoj*. [La disparition du droit d'asile en Croatie.] [Avec le résumé en français.] (Biblioteka Instituta za historiju države i prava na Pravnom fakultetu u Zagrebu, knj. 2.) Zagreb, 1957, IX + 96 strana.

Dr. Nikola V. Nikolić: *Ugovor o osiguranju*. (Doktorska disertacija branjena na Pravnom fakultetu u Beogradu 28 oktobra 1954.) Beograd, izdanje Državnog osiguravajućeg zavoda, 1957, XII + 282 strana.

De la nature des conflits. Évaluation des études sur les tensions internationales par l'Association internationale de Sociologie, avec la collaboration de Jessie Bernard, T. H. Pear, Raymond Aron, Robert C. Angell. (Collection: Évolution technique et tensions sociales.) Paris, UNESCO, 1957, 346 pp., prix: 1.000 fr.